

Hej-hoj, hej-hoj,
pripravljaja spet se boji.
Z želodom žepe pohinimo
in svoje pipece brusimo,
da stepiti bi se že nocoj.
Hej-hoj, hej-hoj.

Heh-hoj, hej-hoj,
kdo udari se z menojo?
Junak prezira kilav mir,
boj slave in moči je vir,
četudi spremnja ga "ojoj".
Hej-hoj, hej-hoj.

Mati Zveza narodov
precjaj otrok že šteje,
a redkokdaj za deco vso
se ji srce ogreje.
Kdor je močan, kdor je bogat,
le ta pri nji je v čistih,
a nebojleni reveži
prav nič ji niso v mislih.
Če hrust napade reveža,
- narave zakon pravi -
iz hlač ga strese, kar se dá,
nazadnje ga zadavi.
Če revič vendarle uspe,
da svojo kožo reši,
si k svoji materi želi,
da malo ga poteši.
In stopi reva k mamic,
potoži: "Mama, bubaj!"
Nemilo mati dregne ga:
"Poberi se mi, zgubaj!"
Sem rekla, da mu pipec svoj
odstopi prostovoljno,
sedaj prenašaj - kakor veš -
njegove bunke voljno.
Pri nas slabičev treba ni
- to jemlje vame vero -
poveži culo, pojdi v svet
prodajati milo jero. "